

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 4017200388
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200388.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci sťažovateľky (predtým žalobkyne): I. P., bytom D. XX, Š., zastúpená advokátkou: JUDr. Klára Déciová, so sídlom Komárňanská 24, Nové Zámky, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. apríla 2017, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/59/2017-59 zo dňa 09. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, č. k. 23Sa/59/2017-59 zo dňa 09. októbra 2017 z a m i e t a .

Sťažovateľke náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 23Sa/59/2017-59 zo dňa 09.10.2017, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12.04.2017, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. XXX XXX XXXXX zo dňa 26.10.2016 o zamietnutí žiadosti o invalidný dôchodok a odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla. Prvostupňový správny orgán zamietol žiadosť žalobkyne o invalidný dôchodok, pretože podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky Nové Zámky, zo dňa 06.10.2016, žalobkyňa nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu žalobkyne bola posudkovým lekárom určená na 30 %.

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobkyňa si požiadala žiadosťou zo dňa 27.09.2016 o invalidný dôchodok. Po podaní žiadosti bol posúdený jej zdravotný stav prvostupňovým posudkovým lekárom v Nových Zámkoch, dňa 06.10.2016, ktorý za rozhodujúce zdravotné postihnutie určil choroby podporného a pohybového aparátu, syndróm svalovej paralýzy, myasténia gravis mierne

generalizovaná forma, stabilizovaná imunosupresívnou liečbou a po tymektómii a určil mieru poklesu 30 % podľa kapt. XV. odd. D písm. c/. Poukázal na to, že žalobkyňa je od r. 2004 liečená pre myasténiu gravis po imunosupresívnej liečbe a pri užívaní mestinonu došlo k úprave stavu, od r. 2009 je ochorenie v klinickej remisii, bez liečby. Aktuálne nie sú prítomné žiadne objektívne príznaky prípadnej recidívy myasténie, neurologický a myologický nález je v medziach normy. Vzhľadom na tento záver posudku posudkového lekára, prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.10.2016, zamietol žiadosť žalobkyne o invalidný dôchodok. V dôsledku podaného odvolania bol opätovne posúdený zdravotný stav druhostupňovým posudkovým lekárom v Nitre dňa 01.02.2017, za prítomnosti neurológa, na základe novodoložených lekárskeho nálezov - neurologické, psychiatrické, imunoalergologické, gastroenterologické, bolo preukázané, že žalobkyňa trpí myasténiou gravis po tymektómii, farmakologicky stabilizovaná, alergická rhinitída, antrumgastritis, vonkajšie hemoroidy, somatoformná porucha s depresívnou symptomatikou. Taktiež druhostupňový posudkový lekár určil za rozhodujúce zdravotné postihnutie myasténiu gravis po tymektómii farmakologicky stabilizovanú podľa kapt. XV. odd. D položka 2 písm. c/. Toto ochorenie je od r. 2009 v remisii, po liečbe stabilizované a vzhľadom na klinický priebeh určil dolnú hranicu rozpätia miery poklesu 30 %. Ostatné zdravotné poruchy nie sú posudkovo významné. Gastroenterológ nepreukázal výraznú poruchu tráviaceho traktu. Ide skôr o vegetatívne ťažkosti. Alergológ nezistil žiadne závažné ochorenie, psychiatier popisuje reakciu na súčasnú zdravotnú situáciu. Tieto poruchy nemajú vplyv na stanovenú mieru poklesu, preto žalobkyňa nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

3. Správny súd ďalej uviedol, že nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku. Žalobkyňa k žalobe nepriložila žiadne nové lekárske nálezy, ktoré by preukazovali výrazné zhoršenie jej zdravotného stavu. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu žalobkyne za prítomnosti neurológa, a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si žalobkyňa sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil. Posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovanej ako aj v konaní o odvolaní na základe predložených odborných nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že zdravotný stav žalobkyne nie je zhoršený na úroveň invalidity.

4. Krajský súd považoval preskúmané rozhodnutie žalovanej za vydané v súlade so zákonom o sociálnom poistení ako aj prílohou č. 4 zákona, nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by malo byť rozhodnutie žalovaného orgánu zrušené, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 199 SSP zamietol.

5. Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podala žalobkyňa v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že nesúhlasí s jeho závermi, ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodnutia orgánov verejnej správy nezohľadňovali skutočný zdravotný stav žalobkyne v čase ich vydania, v lekárskeho správach, z ktorých tieto rozhodnutia vychádzali boli uvedené nepravdivé a nesprávne závery, nezohľadňujúce všetky zdravotné postihnutia, zapríčínujúce dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav žalobkyne. Posudkoví lekári žalobkyňu nikdy komplexne nevyšetrovali a nepostupovali podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, keďže zákon umožňuje zvýšiť mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 najviac o 10 %, pričom bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a trpí aj na iné závažné zdravotné postihnutia.

6. Žalobkyňa poukázala aj na to, že jej zdravotný stav mal byť posudzovaný dňa 01.02.2017 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Nitre, pričom žalobkyňi tento posudok nebol doručený a nevedela sa oboznámiť s jeho závermi.

7. Sťažovateľka navrhla súdu nariadiť znalecké dokazovanie za účelom objektívneho a správneho posúdenia zdravotného stavu a zistenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Pre časté nevoľnosti, bolesti hlavy, žalúdka, končatín a iné

ťažkosti preukázané lekárskymi správami, je jej schopnosť zamestnať sa značne obmedzená.

8. Sťažovateľka navrhla kasačnému súdu, aby na základe uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal trovy konania.

9. Žalovaná vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že námietky žalobkyne považuje za neopodstatnené. Podľa jej názoru, správny súd náležite zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, pričom žalovaná k predmetu sporu a námietkam žalobkyne podala podrobné písomné vyjadrenie zo dňa 24.07.2017, na ktoré poukázala.

10. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia žalobkyne boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi ako aj zdravotnou dokumentáciou. Predmetné odborné vyjadrenia sú bez vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Pochybnosti žalobkyne sú vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Žalobkyňa nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

11. Žalovaná trvala na vecnej správnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a navrhla kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

14. Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o invalidný dôchodok.

15. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že dňa 27.09.2016 podala sťažovateľka žiadosť o invalidný dôchodok. Nebolo sporné, že dôchodok žiadala priznať od 27.09.2016. Zo strany sťažovateľky boli predložené lekárske správy: z neurologického vyšetrenia zo dňa 15.06.2016, správa z UNB zo dňa 28.07.2016, z esophagogastroenterologického vyšetrenia z 26.04.2016. Bolo preukázané ochorenie sťažovateľky - myastenia gravis, tetania, pričom neudávala myastenické ťažkosti, aktívna a svalová motorika bola v norme, stoj a chôdza v norme, stav po imunosupresívnej liečbe a po tymektómii v r. 2004 v klinickej remisii. Podľa odborného vyšetrenia zo dňa 28.07.2016, u sťažovateľky neboli zistené žiadne objektívne príznaky recidívy myastenie gravis, stav sa po liečbe zlepšil. Na základe uvedených odborných lekárskeho posudkov bol vypracovaný odborný posudok o invalidite a Lekárska správa zo dňa 06.10.2016, v ktorom po zhodnotení objektívnych nálezov bola určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sťažovateľky v rozsahu 30 %. Ako najzávažnejšie zdravotné postihnutie jej bolo určené ochorenie podľa prílohy č. 4, zákona č. 461/2003 Z. z., kapitola XV., oddiel D - Choroby svalov, položka 2, písm. c/. Bolo skonštatované, že sťažovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona. Z tohto podkladu vychádzalo prvostupňové rozhodnutie žalovanej zo dňa 26.10.2016, ktorým zamietla žiadosť o priznanie invalidného dôchodku.

16. Z dôvodu podaného odvolania a nesúhlasu s posúdením zdravotného stavu, podala sťažovateľka odvolanie, predložila nové lekárske odborné správy zo dňa 09.11.2016 (neuroológ), zo 14.11.2016

(gastroenterológ), 16.11.2016 (pľúcne), 23.11.2016 (psychiatrické), na základe čoho bol dňa 08.12.2016 opätovne posudzovaný zdravotný stav sťažovateľky. Posudkovým lekárom žalovanej nedošlo na základe novo doložených lekárske správ k zmene určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nebola zvýšená miera priznaná na základe rozhodujúceho zdravotného postihnutia, pretože ďalšie ochorenia neovplyvňujú funkčný stav organizmu. V danom prípade ani ďalšie doložené lekárske správy zo dňa 18.01.2017, 01.02.2017, 25.01.2017, 24.01.2017 nedokázali zvrátiť závery prijaté žalovanou. Z uvedeného dôvodu žalovaná rozhodnutím zo dňa 12.04.2017 potvrdila prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola žiadosť žalobkyne o invalidný dôchodok zamietnutá.

17. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

18. Podľa § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

19. Podľa § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe:

- a) lekárske správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

20. Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

21. Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

22. Podľa § 71 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z. jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

23. Podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

24. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z.; lekársku posudkovú činnosť podľa ods. 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len „posudkový lekár“) a podľa ods. 2 písm. b/ aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

25. Podľa Prílohy č. 4, Kapitola XV. - Choroby podporného a pohybového aparátu, oddiel D - Choroby svalov, položka 2. - Syndrómy svalovej paralýzy, písm. c/ mierna generalizovaná forma, (stabilizovaná imunosupresívnou liečbou a po tymektómii), je stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30 - 40 %.

26. Z vyššie citovanej právnej úpravy vyplýva, že jednou z podmienok vzniku nároku na invalidný dôchodok je skutočnosť, že poistenec sa stal invalidný. Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods.

1 zákona podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona), pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

27. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí, pričom jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku § 71 ods. 6 zákona možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

28. Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyvu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia žalovanou, ako aj po podaní opravného prostriedku, postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Po posúdení dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a z lekárskeho nálezov dospel posudkový lekár k záveru, že u sťažovateľky je dominujúcim ochorením myastenia gravis - svalová slabosť. Z predložených, v tom čase aktuálnych lekárskeho nálezov (najmä z odborného vyšetrenia zo dňa 28.07.2016) bolo zistené, že u sťažovateľky neboli zistené žiadne objektívne príznaky recidívy myastenie gravis, stav sa po liečbe (po absolvovaní tymektómie) zlepšil. Žiadne z ďalších absolvovaných vyšetrení nepreukázali objektívne iné ochorenie, ktoré by bolo potrebné posudzovať ako rozhodujúce zdravotné postihnutie ovplyvňujúce určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

29. Z predložených lekárskeho správ teda vyplýva, že subjektívne pocity sťažovateľky neboli preukázané objektívnymi nálezmi. Ostatné ochorenia svojou mierou neprevyšujú rozhodujúce zdravotné postihnutie a schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť neovplyvňujú.

30. V zhode s názorom správneho súdu, ani kasačný súd nepovažoval námietky sťažovateľky, že jej zdravotný stav zodpovedá vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za dôvodné. Nedôvodná je aj námietka, že žalovaná ani krajský súd dostatočne nezistili skutkový stav, pretože z lekárskeho nálezov vyhotovených v čase posudzovania zdravotného stavu sťažovateľky, predložených žiadateľkou o invalidný dôchodok, nevyplýva dôvod na iný diagnostický záver, aký bol prijatý posudkovými lekármi.

31. Posudky posudkových lekárov o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti sťažovateľky vykonávať zárobkovú činnosť považuje kasačný súd za úplné, objektívne a presvedčivo zdôvodňujúce záver, že sťažovateľka nespĺňa podmienku invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona. Z predložených posudkov vyplýva, že u sťažovateľky bola zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť oproti zdravej osobe o 30%. Uvedená miera však nespĺňa podmienku na priznanie invalidity, pretože za invalidného možno považovať len poistenca, ktorý má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, čo v prípade sťažovateľky splnené nebolo.

32. Sťažovateľka nepredložila také objektívne lekárske správy a nálezy, ktoré by spochybnili závery uvedených posudkov, resp. preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol zistený posudkovými lekármi.

33. Ako už bolo v obdobných prípadoch viac krát najvyšším súdom judikované, v súvislosti s novými lekárskeho správami, ktoré sťažovateľka predkladala v konaní pred krajským súdom, (vyhotovené po vydaní preskúmaného rozhodnutia) kasačný súd dodáva, že v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP) Súd teda v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia žalovanej, teda ku dňu 12.04.2017. Hoci zákon nevyklučuje možnosť,

aby žalovaná na základe ďalších dôkazov prehodnotila svoje rozhodnutie, táto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov a dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

34. Záverom je potrebné poznamenať, že v prípade zmeny alebo zhoršenia zdravotného stavu je možné podať novú žiadosť o invalidný dôchodok, spolu s aktuálnymi lekárskeho správami mapujúcimi vývoj ochorenia, na základe ktorých bude invalidita opätovne posudzovaná. V danom prípade z obsahu predloženého dávkového spisu kasačný súd zistil, že novej žiadosti sťažovateľky o priznanie invalidného dôchodku zo dňa 27.02.2018 bolo vyhovie a bol jej priznaný invalidný dôchodok odo dňa 07.02.2018, pretože na základe Lekárskeho správy - odborného posudku o invalidite zo dňa 27.02.2018 bola uznaná za invalidnú s poklesom miery schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Zdravotný stav sťažovateľky bol vyhodnotený na základe nových odborných nálezov, ktoré konštatovali progres psychiatrického ochorenia, neurologických a gastroenterologických nálezov ku dňu podania novej žiadosti o invalidný dôchodok.

35. Kasačný súd dospel k záveru, že nezistil v postupe orgánov verejnej správy také vady, ktoré by mali vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí vo veci, rozhodnutie žalovanej č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12.04.2017, je preto v súlade so zákonom, Krajský súd v Nitre vec správne právne posúdil, kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 v spojitosti s ust. § 167 ods. 1 SSP a neúspešnej sťažovateľke nepriznal náhradu trov kasačného konania.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.